

snart. Forslaget gaa jo som bekendt nogenlunde i samme Retning som det foregaaende, som jeg naturligvis kan se nu er umuligt. Jeg skal der for opfordre Thinget til at følge den erede sidste Taler i hans Betragtning. Jeg ser i denne Sag Noget, som hvis det kan blive til Lov, virkelig kan være til Held for Samfundet.

Corn. Petersen: Ja, som Sagen nu staar, kan den jo ikke blive faerdig paa anden Maade end ved et Fællesudvalg. Vel skulde jeg meget have ønsket at man ikke behøvede at forsøge denne Udvei, men jeg kan ikke se rettere, end at man i et Fællesudvalg dog kan faae Noget frem, som er et Fremskridt i denne Retning. Jeg tror, at man i alt Fald vil kunne faae det frem, at Valgmenighederne kunne faae Ret til at benytte Sognekirkerne, og saa tror jeg dog at dette Thing vilde tage Betænkning at negte Loven. Jeg skal derfor tilraade, at man vedtager dette Forslag, for at Sagen kan komme i et Fællesudvalg, og vil ingen Anden foreslaa det, saa vil jeg.

Casse: Jeg vil tillade mig at tiltræde det Forslag, som jeg antager blev stillet af den erede Taler, der sidst havde Ordet (Corn. Petersen). Man vil let forstaa, at jeg ikke har villet paany bringe frem de forskellige Spørgsmaal, som kunde reises, og saaledes forme den Debat, der med saa stor Bidtællighed er bleven ført her ved først og anden Behandling. Men hvorledes end Opførelsen maatte være af det Endringsforslag, som nu er kommet frem, et Endringsforslag, som fremtræder fuldstændig i Form af Lov, vil jeg, uden at komme ind paa at begrunde den Mening, som jeg nu skal tillade mig at udtale, bemærke, at Forslaget efter sin Affattelse, efter mine Anskuelser, lider af saadanne Mangler, at det ikke egner sig til under nogenomhelst Omstændighed at vedtages saaledes, som det foreligger. Jeg tror, at jeg handler saaledes, som Thinget ønsker det, ved ikke at komme ind paa at underkaste det foreliggende Endringsforslag en dyberegaende Kritik, og jeg skal derfor indfrænte mig til denne Bemærkning, idet jeg, som sagt, tillader mig at tiltræde Forslaget om Sagens Henvisning til et Fællesudvalg.

Formanden: Forslaget er ikke stillet endnu, og det vil først kunne stilles senere.

Octavius Hansen: Jeg skal heller ikke indlade mig paa det foreliggende Forslags Enkeltheder. Jeg tror, at de Hovedtanker, der ligge til Grund derfor, og som navnlig gaa ud paa at give Frihed for Valgmenighederne i to Retninger, nemlig dels at gjøre det uundværdigt for dem at erhverve sig eget Bedehus eller Kirkebygning, dels at aabne Udgang for theologiske Kandidater til at blive Præster for Valgmenigheder, have almindelig Tilslutning her i Salen, og det forekommer

mig ogsaa efter Alt, hvad der er passeret i denne Sag, at der maaske kunde være nogen Udflugt til, at de to Thing kunde blive enige om et Kompromis, hvorved vi fik Loven ud, saaledes, som vi ogsaa fra vor Side nogenlunde kunde være tilfredse med den. Det er for at bruge et Udtryk, det er blevet benyttet i det andet Thing, ikke min Mening at ville spænde Ben for Regjeringen i denne Sag; det er mit Ønske, at Loven maa komme ud, saaledes som man kan være tilfreds med den, og den eneste Udvei dertil i Diebliffet er at vedtage det her foreliggende Endringsforslag og derefter stemme for Sagens Henvisning til et Fællesudvalg.

Høgsbro: Lige overfor den stærke Dom, som det erede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (Casse) fældede over Endringsforslaget, kunde jeg rigtig nok have haft Grund til at ønske, at han var kommet frem med sine Indsigelser, da jeg uregelmæssigt haaber, at det da skulde vise sig, at de ikke vare saa begrundede, som han vilde give dem Udseende af. Men paa den anden Side er Thingets Tid saa optagen, at jeg ikke tror, at han vilde rette nogen udtrykkelig Opfordring til ham i saa Henseende. Jeg skal derfor indfrænte mig til at nedlægge en bestemt Indsigelse mod, at der fældes en saa ubegrundet Dom over Endringsforslaget, og dertil kun sige, at Endringsforslaget jo i det væsentlige stemmer med det Forslag, som er blevet vedtaget i et Udvalg her under Ledelse af den nuværende Kirkeminister som Formand, til hvilket den daværende Kirkeminister, Biskop Rietgaard, havde givet sit Bifald, og som senere blev vedtaget af selve Thinget, saa det kan da kun være i enkelte mindre Punkter, at der kunde være Mangler tilføiede.

Da Ingen yderligere begjærede Ord, gik man til Afstemning, hvorved Forslag af Høgsbro om Lovforlaget affattes saaledes:

Saafernt et Antal af mindst 20 Familiefædre, Enker eller andre Personer med Husstand, som høre til Kirkekirken, ønske at danne en Valgmenighed indenfor samme, vil en saadan blive erkendt som Lov af Kirkekirken under følgende Betingelser: 1) at de for Kirke- og Undervisningsministeren godtgjøre at have forstaaet sig en Kirkebygning eller en Bedesal, som er forsynet med alt Fornødent til den almindelige Gudstjeneste og de øvrige kirkelige Handlinger, og som ikke maa anvendes til anden Brug; 2) at den anmeldte Kirkebygning eller Bedesal er saaledes beliggende, at idetmindste 10 af de nævnte Familiefædre, Enker eller Personer med Husstand ikke bo fjernere fra den end een Mil; 3) at de Paagældende i Forbindelse